«Aleykesselam deme! Çünkü Aleykesselam, ölünün tahiyyatıdır! Esselamu Aleyke de!»

Câbir b. Süleym -radıyallahu anh- anlatıyor: "Bir şahıs gördüm, insanlar onun görüşüyle hareket ediyorlar, her ne söylese mutlaka onu uyguluyorlardı. Bu şahıs kimdir? diye sordum. İnsanlar: "Bu şahıs Allah'ın Rasûlü'dür." diye bana cevap verdiler. Ben iki kere: "Aleykesselam ya Rasûlullah!" diye selam verdim. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- de: «Aleykesselam deme! Çünkü Aleykesselam, ölünün tahiyyatıdır! Esselamu Aleyke de!» buyurdu. Ben: "Siz Allah'ın Rasûlü müsünüz?" dedim. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem: «Ben, sana bir zarar isabet ettiğinde sen kendisine dua ettiğinde o zararı senden gideren; sana kıtlık isabet ettiği vakit, kendisine dua ettiğinde yağmur yağdıran ve sana nebatat/otlar bitiren, otsuz, ağaçsız çöl veya sahrada olduğunda deveni kaybedip ona dua ettiğinde, deveni geri çeviren Allah'ın Rasûlü'yüm.» buyurdu. Ben: "Bana vasiyet et." dedim. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem: 'Kesinlikle hiç kimseye sövme!' buyurdu. Cabir -radıyallahu anh- dedi ki: "Bu vasiyetten sonra artık ben ne hür kimseye, ne köleye, ne deveye, ne de koyuna sövdüm!" Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem devamla: «Maruftan/iyilikten hiçbir şeyi küçük görme! Kardeşinle güler yüzle konuşmak olsa bile! Çünkü bu da maruftur. İzarını alt baldırının/inciğinin yarısına kadar kaldır. Bundan imtina edersen ayak bileği/aşık kemiğine kadar yap. İzarını uzatmaktan sakın, çünkü bu kibirliliktendir! Allah kibirliliği sevmez! Bir adam sana sövse ve sende bulunan, bildiği bir şeyle seni ayıplasa, sen onda bulunan bildiğin bir şeyle onu ayıplama! O ayıplamanın vebali sadece o kimse üzerinedir!» buyurdu.

[Sahih Hadis] [Tirmizî rivayet etmiştir - Ebû Dâvûd rivayet etmiştir - Ahmed rivayet etmiştir]

Câbir b. Süleym -radıyallahu anh- anlatıyor: "Bir şahıs gördüm, insanlar onun görüşüyle hareket ediyorlar, her ne söylese mutlaka onu uyguluyorlardı. Bu şahıs kimdir?" diye sordum. İnsanlar: "Bu şahıs Allah'ın Rasûlü'dür." diye bana cevap verdiler. Ben iki kere: "Aleykesselam ya Rasûlullah!" diye selam verdim. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- de: «Aleykesselam deme! Çünkü Aleykesselam, ölünün tahiyyatıdır! Esselamu Aleyke de!» buyurdu. Ben: "Siz Allah'ın Rasûlü müsünüz?" dedim. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem: «Evet Ben, Allah'ın Rasûlüyüm.» diye cevap verdi. Yani ben sana bir zarar ve fakirlik isabet ettiğinde, sen kendisine boyun bükerek ve yalvararak dua ettiğinde bu sıkıntıları senden gideren, sana kıtlık isabet edip, toprakta hiç bir şey bitmediği vakit, kendisine dua ettiğinde sana nebatat bitiren, susuz, otsuz ve ıssız çöl veya sahrada olduğunda deveni kaybedip ona dua ettiğinde, deveni geri çeviren Allah'ın Rasûlüyüm.» Ben: "Bana fayda verecek bir vasiyette bulunun." dedim. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem: «Kesinlikle hiç kimseye sövme!» buyurdu. Cabir -radıyallahu anh- dedi ki: "Bu vasiyetten sonra artık ben ne hür kimseye, ne köleye, ne deveye, ne de koyuna sövdüm!" Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem devamla: Maruftan/iyilikten hiçbir şeyi küçük görme! Kardeşinle konuşurken onu küçük görme. Güler yüzlü ol. Çünkü bu da maruftur. İzar ve diğer elbiselerini alt baldırının/inciğinin yarısına kadar

kaldır. Bunu yapamaz isen ayak bileği/aşık kemiğine kadar yap. Aşık kemiği ile alt baldıra kadar olmasında bir günah yoktur. İzarını uzatmaktan sakın, çünkü bu kibir ve kendini beğenmektir! Allah bunu asla sevmez! Bir adam sana sövse ve sende bulunan, bildiği bir şeyle seni ayıplasa, sen onda bulanan bildiğin bir şeyle onu ayıplama! O ayıplamanın vebali sadece o kimse üzerinedir! Sana karşı böyle davranan kimse cezasını kıyamet günü görecektir. Belki de bir kısmını bu dünyada çekecektir.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/4952